

دنيكمرغه ژوند لپاره غوره وسيلي

ليکنه

شيخ / عبدالرحمن بن ناصر السعدي

د چاپولو او خپرولو اداره

د اسلامي چارو او دعوت او لارښوونې وزارت

سعودي عربستان

وكالة المطبوعات والبحث العلمي

uspr@moia.gov.sa

داسلامي چارو او دعوت و ارشاد وزارت
له نشراتو څخه

د نیکمرغه ژوند لپاره غوره وسيلې

ليکنه

شيخ عبد الرحمن بن ناصر السعدي

ژباړنه

عبد النافع زلال

سرپرسته اداره

دمطبوعاتو او نشراتو رياست په وزارت كې

۱۴۳۹ هـ

وزارة الشؤون الإسلامية والدعوة والإرشاد، ١٤٢٣ هـ

ح

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

السعدي، عبد الرحمن بن ناصر بن عبد الله، ١٣٠٧ هـ

الوسائل المفيدة للحياة السعيدة. / عبد الرحمن بن ناصر بن

عبد الله، ١٣٠٧ هـ السعدي. - الرياض، ١٤٢٣ هـ

٦٤ ص ١٢ × ١٧ سم

ردمك : ٢-٤٣٨-٢٩-٩٩٦٠

(النص باللغة البشتو)

أ - العنوان

١- الوعظ والإرشاد

١٤٢٣/٥٣١٣

ديوي ٢١٣

ردمك : ٢-٤٣٨-٢٩-٩٩٦٠

رقم الإيداع : ١٤٢٣/٥٣١٣

الطبعة الرابعة عشر

١٤٣٩ هـ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وړاندښت

الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده وعلى آله وصحبه أجمعين، ومن اتبعه يا حسان إلى يوم الدين.

أما بعد:

دا مبارکه رساله «د نیکمرغه ژوند لپاره غوره وسیلې» دهغي نیکمرغی او سعادت حقیقي معنی او مفهوم بیانوي، کومه چې دهر انسان په ژوند کې دیو عالی هدف په حیث ګڼله کېږي، او دهغي حقیقي مفهوم په باره کې، او دهغي لاس ته راوړلو په اړه*^(۱) مختلف نظرونه او متعددي رایې شته دي. بعضي خلګ پدې نظر دي چې نیکمرغي (سعادت) دپسو په ټولولو او

(۱) دکومو کلماتو خوا کې چې دستوری (*) علامه وي، دا کلمه دکتاب په اخیر کې دمترادفو کلماتو په لست کې راغلیده، نو دهغي دمترادفي معنی او یا لهجې پیژندلو لپاره دي لست ته مراجعه وشي. (ژباړن)

زیاتولو سره لاس ته راځي، او بعضي هغه د جسمونو په صحت او دوطنونو په امن و امان کې گوري، او بعضي نور هغه د حلال رزق، او گټور علم لاس ته راوړلو کې گوري، او بعضي یې په صادق ایمان، نیک عمل، او په هغه باندې استقامت* کولو کې گوري. خو کیدای شي دا ټول شیان د نیکمرغۍ په مفهوم کې داخل شي، په هغه صورت کې چې هغه د شرعي اصولو* سره موافق وي، لیکن نیکمرغي (په عامه توګه سره) په دوه قسمه ویشل کېږي:

- ۱- د دنیا نیکمرغي، چې موقته او (د انسان) په لنډ او (ژر) بدلیدونکي عمر پورې محدوده ده.
- ۲- د آخرت نیکمرغي، چې دائمي او نه ختمیدونکي او لا محدوده ده.

او (د نیکمرغۍ) دا دواړه (قسمونه) یو بل سره تړلي او لازم و ملزوم دي، د دنیا نیکمرغي او د آخرت نیکمرغۍ سره بیلې ندي، او په دنیا او آخرت کې نیکمرغه ژوند د پرهیزګاره مسلمانانو لپاره د الله په رضا پورې تړلی دی، الله ﷻ فرمایي: ﴿مَنْ عَمِلْ صَالِحًا مِّنْ

ذَكَرَ أَوْ أُنْتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ [النحل: آیت ۹۷]

ترجمه: څوک چې نیک* عمل وکړي، نر وي او که بنځه، پداسي حال کي چې مومن وي، نو هغه لره به نیکمرغه ژوند ور په برخه کړم، او دهغوی اجر او ثواب به دهغوی دټولو نه د ښه اعمالو په اندازه ورکړم. ای مبارک وروره آیا پوهیږي چې نیکمرغي ټوله څه ته وايي؟ او څنگه لاس ته راځي؟ او بدبختي ټوله څه ته وايي؟ او څنگه ترینه ځان وساتو؟!.

نیکمرغي دالله ﷻ او دهغه دپیغمبر ﷺ په طاعت او پیروي کي نغښتي* ده.

لکه څنگه چې بدبختي ټوله دالله ﷻ او دهغه دپیغمبر ﷺ په نافرمانی کي نغښتي* ده، الله ﷻ فرمایي: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ [الأحزاب: آیت ۷۱]

ترجمه: او څوک چې دالله ﷻ او دهغه دپیغمبر اطاعت کوي، نو په لویه کامیابي سره کامیابه شوی دی.

او فرمایي: ﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾ [الأحزاب: ٣٦ آیت]

ترجمه: او څوک چې دالله ﷻ او دهغه دپیغمبر نافرمانی کوي، نو په لویه گمراهی سره (دحق لاري نه) گمراه شوی دی.

او دا کتاب چې زموږ مخي ته دی «دنيکمرغه ژوند لاس ته راوړلو غوره وسائل» دعلامه شيخ عبد الرحمن بن ناصر السعدي رحمت الله عليه تصنيف* دی، چې په اتو فصلونو باندي شامل دی، او په هغه کي مؤلف (مصنف) دنيکمرغی لاس ته راوړلو حقيقي اسباب او وسائل او لاري* دشرعي دلائلو په رڼا کي چې له قرآن او حديث نه اخيستل شوي، بيان کړيدي، تر څو پدي توگه وکولای شي د هغه حقيقي نيکمرغه ژوند تگلاره په گوته کړي چې هر مسلمان دهغه آرزو* لري، او يوه اسلامي ټولنه دخپل ژوند دتنظيمولو لپاره دهغه په رڼا کي حرکت او چلند وکړي.

او ددي لپاره چې داسلامي چارو، اوقافو، او دعوت وارشاد وزارت وتوانيدلای شي دصحيح

کړنلاري او خلکو ته دداسې وسائلو بنودلو په لاره کې برخه واخلي، نو دا کتاب یې دخپلو ګټورو نشراتو په سلسله کې اختیار کړ، ترڅو هغه دمشکلاتو او رېږونو نه ډک ژوند کې دمسلمان لپاره یو لارښود وي.

له الله ﷻ نه سوال کوو چې ومولف ته، او هغه چا ته چې د کتاب په چاپولو او نشرولو او ترتیبولو کې مرسته کړیده لوی اجر او ثواب ورپه برخه کړي.

والله الموفق والهادي إلى سواء السبيل، وهو حسبنا ونعم الوكيل، وصلى الله وبارك على نبينا محمد وعلى آله وصحبه أجمعين.

دکتور/ عبد الله بن أحمد الزید

په وزارت کې د چاپ او نشراتي چارو مسئول

دهصنف سريزه

الحمد لله الذي له الحمد كله، وأشهد أن لا إله إلا الله
 وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله
 عليه وعلى آله وأصحابه وسلّم.
 أما بعد:

دزړه راحت او خوشحالي او دغمونو او کړاوونو
 څخه ليرې والی دهر انسان غوښتنه ده، او په همدي
 سره ښه ژوند لاس ته راځي، او خوشحالي او خوشبختي
 پرې حاصلېږي. چي ددي لپاره ديني، طبيعي، او عملي
 اسباب شته، چي هغه بيله مومن او مسلمان نه بل چا ته
 ټول نشي مهيا* کيدلای، او لدوی نه سوا که نورو ته
 بعضي ددي نه څه حاصل هم شي، چي عاقلان به يي
 ډير په تکليف او مشقت سره لاس ته راوړي، خو له
 ډيرو داسي کړنلارو* او اسبابو نه به محروم وي چي په
 حال او آينده کي به ډير زيات ګټور او مفيد وي.
 خو زه به په دې رساله کي يوازي ددي عالي هدف

او مقصد چي هر څوک ورته درسيډلو کونښن کوي، هغه اسباب ذکر کړم چي ما ته همدا اوس را پياد دي.

بعضو خلکو* ته ددي اسبابو نه ډير اسباب مهيا شوي دي، خوشحاله او نيکمرغه ژوند يې په نصيب شوی دی، او بعضي ترينه محروم شوي، نو ځکه يې تريخ ژوند په برخه شوی دی، او بعضي نور ددي دوو په مينځ کي دي، څومره چي پري بريالي شوي، په هماغه اندازه يې نيکمرغي په نصيب وي، او يوازي الله جَلَّ جَلَالُهُ دهر خير لاس ته راوړلو او دهر شر دفع کولو توفيق او مدد ورکونکی دی.

فصل

د نیکمرغه ژوند لاس ته راوړلو غوره وسائل

۱- لږدي اسبابو او وسائلو نه يو غټ او اساسي سبب ايمان او نیک عمل دی، الله ﷻ فرمايې: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [النحل: ۹۷ آيت]

ترجمه: څوک چې نیک* عمل وکړي، نړوي او که ښځه، پداسي حال کي چې مومن وي، نو هغه لره به نیکمرغه ژوند وړ په برخه کړم، او دهغوی اجر او ثواب به دهغوی دټولو نه دښه اعمالو په اندازه وړ کړم.

نو الله ﷻ هغه چا ته چې دایمان او نیک عمل دواړو خاوند وي خبر او وعده وړکړیده چې هغه ته پدې دنیا کي نیکمرغه ژوند وړ په برخه کړي، او هم به پدې دنیا او په آخرت کي نیکه جزا او ثواب وړکړي.

او ددې سبب واضح دی، ځکه کوم کسان چې

دداسي صحيح ايمان خاوندان وي چې نیک عمل ورسره ملگری وي، او دزړونو او اخلاقو داصلاح، او ددنیا او آخرت دخیر سبب وگرځي، ددوی سره داسي اصول او بنسټونه* وي چې دهغه په رڼا کې کولای شي چې دخوشحالی او خوشبختی، او دغم او خپګان* او خواشيني داسبابو سره صحيح چلند* وکړي.

کله چې ورته دخوښي او خوشحالي اسباب او وسائل مهیا شي، په هغه راضي وي او شکر يې اداء کوي، او هغه په ګټورو لارو کې پکاروي، چې پدې ډول کارولو سره دوی ته په هغه سره خوشحاله کیدو کې، او دهغه ددوامداره پاتې کیدلو په طمع* لرلو سره، او دهغه ثواب ته دامید لرلو په نتیجه کې -چې شکر گزارو ته ورکول کېږي- داسي لوی او ګټوري* ثمرې او نتائج لاس ته راځي چې ښیګړي او برکتونه يې له هغه ظاهري خوشحالو نه ډیر اوچت وي کوم چې نومړي نتائج او ثمرې يې مینځ ته راوړي دي.

او کله چې ورته غم او خپګان او خواشيني* راشي، نو دهغه په مقابل کې دخپلي وسعي* په اندازه مقاومت کوي تر څو هغه له ځان نه دفع کړي کوم چې دفع کېږي، او دکوم کې چې دتخفيف امکان وي، هغه کې کمی او تخفيف راوړي، او کوم چې دفع کولای نشي دهغه په مقابل کې له صبر او حوصلې نه کار اخلي، چې پدې ډول سره دفايده ناک مقاومت دتکليفونو دبرداشت، او دمختلغو تجربو حاصلولو، او دصبر کولو، او دثواب داميد لرلو له وجهې نه داسې لوی او دخیر کارونه او فائده ناکي نتيجې او ثمرې ددوی لاس ته راشي، چې دهغه په لرلو سره ټول تکليفونه له مينځه ځي، او په خوشحاليو او نیکو آرزوګانو*، او دالله ﷻ داجر او ثواب اميد لرولو سره بدلېږي، لکه څنګه چې پیغمبر ﷺ دنومړي حالت او کیفیت تعبیر په صحیح حدیث کې داسې بیان کړیدی: «عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، إِنَّ أَصَابَتُهُ سَرَّاءُ شُكْرٍ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ

أصابته ضراءٌ صبراً فكانَ خيراً له، وليسَ ذلكَ لأحدٍ إلا للمؤمنِ».

ترجمه: دمومن کار د تعجب وړ دی، ټول کارونه یې دخیر دي، که خوشحالي ورته ورسېږي، شکر یې اداء کوي، نو دا دده لپاره خیر دی، او که تکلیف او مشکل ورته ورسېږي، صبر کوي، نو دا دده لپاره خیر دی، او دا کار بيله مومن نه دبل چا لپاره نه دی. [مسلم روایت کړی دی].

نو پیغمبر ﷺ ددې خبرې بیان وکړ چې دمومن په خوشحالی او خواشینی دواړو سره دده داعمالو اجر او ثواب او بنیګرې زیاتېږي.

که چیرې دوو کسانو ته خیر او یا شر ورسېږي نو ته به وګوري چې دوی دهغه په وړاندي عکس العمل بنودلو کې یو بل سره توپیر لري، او دا توپیر ددوی دایمان او نیک عمل په توپیر پوري اړه لري.

خو څوک چې (دایمان او نیک عمل څښتن* وي)

نو هغه خیر او شر په شکر او صبر سره استقبالیوي، نو ځکه خو ورته خوشحالی حاصلیږي، او غم، خواشینی، تشویش، اندیښني*، او دزړه تنگی او بدبختي ترینه لري کیږي، او په نتیجه کې نیکمرغه او سوکاله ژوند پدې دنیا کې ور په برخه کیږي.

او څوک چې (دایمان او نیک عمل خاوند نه وي) د خوشحالی او ښیگری په لاس ته راوړلو سره تکبر او غرور ښکاره کوي، نو ځکه خو یې اخلاق منحرف شي، او هم د حیواناتو په څیر دنعمتونو سره په حرص او لوږه چلند کوي، خو سره له هغه نه یې هم زړه مطمئن نه وي، بلکه دمختلفو جهتونو نه د تشویش سره مخ وي، یو دا چې دنعمتونو دزوال، او تکلیفونو سره مخامخ کیدلو ویره ورسره وي، او بل دا چې انساني نفس هیڅکله حد او اندازه نه پیژني، بلکه همیشه زیاتو نعمتونو لاس ته راوړلو ته لیواله وي، چې کیدای شي لاس ته یې راشي او یا را نشي، او که فرضاً لاس ته هم

راشي نو بيا هم دپورتنیو اسبابو له وجهي دشویش نه خالي نه وي، او دتکلیفونو په مقابل کي همیشه ویره او تشویش او شکایت لري، او دا خو لا پریږده چې کومه بدبختي، او روحي، فکري، او عقلي مرضونه چې ده ته رسیږي، او کومه ویره چې ورته پیښیږي، او دبدترینو حالاتو او ناوړه خیالاتو سره یې مخامخ کوي، او دا ځکه چې هغه دکوم ثواب او اجر طمع نه لري، او نه ورسره دومره صبر وي چې دا ټول مشکلات او مصیبتونه ور باندي آسانه کړي، او تسلي ورته ورکړي.

او دا ټول حالات په تجربه سره لیدل شوي دي، او که ته چیري دداسي کسانو نه دیوه په باره کي فکر وکړي، او دخلکو حالات پر هغه باندي قیاس کړي، نو وبه گوري چې هغه مومن چې دخپل ایمان مطابق عمل کوي، دده او دهغه چا په مینځ کي څومره توپیر شته کوم چې دده په شان نه وي، او دا ځکه چې دین همیشه دا توصیه کوي چې دالله په تقسیم باندي، او په

هغه مختلفو نعمتونو چې خپلو بنده گانو ته يې له خپل فضل او کرم نه ورکړي، قناعت وشي.

نو مومن که په مرض او فقر او نورو داسې تکليفونو سره -چې هر انسان ورسره مخ کېږي- مبتلا شي، نو دخپل ايمان، او له هغه قناعت او رضائيت نه چې دالله ﷻ په تقسيم باندي يې لري، هميشه يې خوشحاله او مطمئنه گورې، زړه يې دداسې کار غوښتنه نه کوي چې دده په قسمت کې نه وي، هغه چا ته گوري چې لده نه په تېټ حالت کې ژوند کوي، او هغه چا ته نه گوري چې لده نه په ژوند کې ښه وي، او که داسې څوک وگوري چې ټول دنيوي مقصدونه يې حاصل شوي وي، خو بيا هم قناعت نلري، نو دهغه په ليدلو سره يې شايد خوشحالي او اطمينان نور هم زيات شي.

او څوک چې دايمان مطابق عمل نه کوي، کله چې په فقر او غريبي سره مبتلا شي، او يا بعضي دنيوي مقاصد يې پوره نشي، نو بې اندازې خواشینه او غمگينه وي.

يو بل مثال: کله چې انسان ته دويري او پریشانی او ناقراری- حالات پیدا شي، نو دصحيح ايمان او ثابت زړه خاوند به مطمئننه، او دکارونو دتنظيم، او دپيښي شوي پریشانی- لپاره چاره سنجولو کي به په آرام او قوي اراده سره فکر او سوچ او کار کوي، څومره چې دده په وسعه کي وي، او ځان به ددي واقعي* لپاره چمتو کوي، او پدي ډول سره انسان دآرامی- احساس کوي او زړه به يي استواره او مطمئن وي.

او څوک چې له ايمان نه بي برخي وي، هغه به دمخکيني مثال په خلاف وي، کله چې څه وير او پریشانی- مينځ ته راشي، نو زړه يي نا قراره شي، او اعصاب يي پریشانه شي، او افکار يي گډوډ، او له ويري او ډار سره مخامخ شي، او پر ده باندي له بيرون نه ويره، او له داخل نه داسي پریشاني مسلطه شي، چې دهغه له حال نه تعبير کول گران دي. او دارنگه خلکو ته که چيري هغه طبيعي اسباب مهيا نشي په کوم چې

کافي ځان تمرین کولو ته ضرورت لري، نو توانائي يې ختمیږي او اعصاب يې گله وږ، او کنترول يې له لاسه ورکوي، او دا دهغه ايمان دنشتوالي په وجه ده کوم چي انسان ته د صبر کولو توان ورکوي، خصوصاً د پريشانو او سختو او غمجنو حالاتو په وخت کي.

نو صالح او بدکاره، او مومن او کافر که څه هم دواړه داخياري (کسبي) شجاعت په جلبولو، او په هغه غريزه کي چي پريشاني او ويره پر انسان باندي آسانه کوي، يو شانته دي، خو مومن دايمان د قوت، صبر او په خدای توکل کولو، او د ثواب اميد لرلو سره خاصه ځانگړتيا* لري، چي دده شجاعت نورهم زياتوي، او د پريشاني تائير ور باندي کموي، او مشکلات ورباندي آسانه کوي.

لکه چي الله ﷻ فرمايي: ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْمُونًا فَإِنَّهُمْ يَأْمُونُ كَمَا تَأْمُونُ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ﴾

[النساء: ۱۰۴ آيت]

ترجمه: که تاسو ته درد رسېږي، نو دوی (کفار) ته هم درد رسېږي، هماغسې چې تاسو ته رسېږي، او (لدي نه علاوه) تاسو له الله نه دهغه (اجر او ثواب) امید لری، چې دوی (کفار) یې نلري.

او دالله ﷺ مدد او خاصه مرسته لدوی نه ټولي پریشانی او ویري ليري کوي.

الله ﷻ فرمائي: ﴿وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾

[الأنفال: ۴۶ آیت]

ترجمه: او صبر وکړی، بیشکه الله دصبر کونکو سره دی.

۲- او له هغه اسبابو نه چې پریشاني او غمگیني او تشویش ليري کوي، بل هم دخلکو سره په خبرو او کارونو کې ښه رویه کول دي، او دښيگري* ټول انواع چې خیر او احسان گټل کيږي، دهغه په ذریعه الله ﷻ له صالح او بد سړي نه دهغه په اندازه غمونه او پریشانی ليري کوي، خو مومن له هغه نه په لویه پیمانته* سره

برخمن* دی، او هغه دا خصوصیت لري چې احسان کول يې په اخلاص او دثواب په امید لرلو سره وي، نو دهغه خیر او ثواب په امید چې دی يې لري ده ته ښیگره کول او خیر رسول آسانه وي، او همدا اخلاص او دثواب امید له مشکلاتو نه دده دخلاصون سبب وي،

اللّٰهُ جَلَّالَهُ فرمایي: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ [النساء: ۱۱۴ آیت]

ترجمه: ددوی په ډیرو پتو خبرو (مشورو) کې خیر نشته، مگر دهغه چا چې امر کوي په صدقه ورکولو سره، یا نیک کار سره، یا دخلکو په مینځ کې په روغه* کولو سره، او څوک چې دا کار دالله درضا لاس ته راوړلو لپاره وکړي، نو هغه ته به موږ ژر لوی اجر او ثواب ورکړو.

نو الله جَلَّالَهُ دا خبره بیان کړه چې څوک دا کارونه

و کړي نو دهغه لپاره دا ټول دخیر کارونه دي، او دخیر پذیرعه سره نور (زیات) خیر لاس ته راځي، او شر دفع کيږي، او کوم مومن چې دثواب په طمع دخیر کار کوي نو الله ورته لوی اجر ورکوي، چې دهغه له جملې یو دا هم دی چې پریشانی او غمونه او بدبختي به ځني* ليري کړي.

فصل

[دگټور عمل او علم لاس ته راوړل]

۳- داعصابو دتیت والي* او دزړه دخپګان له وجهي نه دپريشانۍ او تشويش دليري کولو له اسبابو نه بل هم: دگټور عمل کول او مفيد* علم لاس ته راوړل دي، ځکه دا له هغه کار نه دزړه توجه ګرځوي له کوم نه چي ورته پريشاني پيدا شویده، او هغه اسباب ترينه هيروي چي ده ته يي غم او خپګان راوستی دی، نو زړه به يي خوشحاله شي، او طبيعت به يي تازه شي، او دا سبب دمومن او کافر په مينځ کي مشترک دی، خو مومن دا خصوصیت لري چي دایمان خاوند دی او په اخلاص او دثواب په طمع سره دعلم زده کړه کوي، او یا يي بل ته زده کوي، او نیک عمل کوي، که دا کار عبادت وي نو دعبادت اجر به ورکول کيږي، او که ددنښوي کارونو يا عاداتو نه وي، نو مومن به يي په ښه نیت سره، او پدي نیت سره کوي چي دهغه په مرسته

سره دالله ﷻ په طاعت باندي توان او طاقت پيدا کړي، نو دا ټول دغمونو او پریشانيو له مينځه وړلو کي قوي او پراخ تاثیر لري. ډير داسي خلک* شته چي ورته پریشاني يا غم رسيدلی وي، او په مختلفو امراضو مبتلا شوی وي، خو ددي ټولو کاميابه علاج او دوا يي دا وه: چي ددي پریشانيو اصلي سبب يي هير کړی، او په کوم بل مهم کار مشغول شوی دی.

او بنيایي کوم کار چي کوي هغه داسي کار وي چي زړه ورته مطمئنه وي او شوق ورسره ولري، ځکه پدي صورت کي په ښه توگه کيدلای شي چي دغه گټور مقصد يي لاس ته راشي، او الله ډير ښه پوهيږي.

۴- او له هغو اسبابو نه چي پریشاني او تشویش له مينځه وړي دادی: چي خپل ټول فکر او اهتمام پدې را غونډه کړي چي دنن ورځي کار وشي، او دآينده وخت په باره کي فکر ونکړي، او دتير شوي وخت په باره کي پریشاني ښکاره نکړي، او لدې وجهي پيغمبر ﷺ له

«هَمَّ» او «حَزَن» نه پناه غوښتي ده^(۱)، «حَزَن» د تيري زماني خفگان ته وايي چې راگرځول يې ممکن نه وي، او «هَمَّ» دراتلونکي زماني د تکليف نه ويري ته وايي. نو بنده بايد د دن ورځي سرې وي، خپل ټول کوښښ او زيار بايد دن ورځي او د حاضر وخت د اصلاح په لاره کي پکار واچوي، ځکه چې دي کارونو ته خپله ټوله توجه اړول د کارونو د سرته رسيدلو سبب گرځي، او بنده به په هغه سره له غم او پریشانی نه ساتلی وي. او پيغمبر ﷺ چې کله کومه دوعا کوي او خپل امت هغه دوعا ته رابلي، نو ددي په څنگ کي -دالله نه په مدد غوښتلو او دهغه د فضل په طمع لرلو سره- دهغه کار په باره کي چې دغوښتلو او کيدلو دوعا يې کوي، کوښښ او جَدَّ وَجَهْد* کولو ته، او دهغه کار په باره کي چې دتمبولو* دوعا يې کوي، له هغه نه ډډه کولو ته، خپل امت رابولي او تشويقوي، ځکه چې دوعا بايد دعمل

(۱) په هغه حديث کي چې بخاري او مسلم روايت کړی دی.

سره ملګرې وي، نو بنده ته ښايي چې دهغه کار په هکله* کوبښن وکړي چې په دنيا او آخرت کې ورته ګټور وي، او له الله نه به په خپل مقصد کې کاميابي غواړي، او په هغه کې به مدد ترينه غواړي، لکه څنګه چې پيغمبر ﷺ فرمايي: «أحرصُ على ما ينفَعُكَ واستَعنُ بالله ولا تَعجزُ، وإذا أصابَكَ شيءٌ فلا تُقل: لو أني فعلتُ كذاً كان كذاً وكذا، ولكن قل: قَدَّرَ اللهُ وما شاءَ فعلَ، فإنَّ (لو) تفتحُ عملَ الشيطان.»

ترجمه: په هغه څه باندې حرص او کوبښن وکړه چې تاته ګټه لري، او له الله ﷻ نه مرسته وغواړه، او (دکار په کولو کې) مه عاجزه کېږه، او که درته یو څه (تکلیف) ورسېږي، نو داسې مه وایه: چې که مې داسې کړې وای، نو داسې به شوي وای، بلکه داسې ووايه: چې الله ﷻ (همدا زما) په تقدیر کې (مقرر) کړي وه، او څه یې چې وغوښتل ويې کړل، ځکه «لو» (یعني: که چیرې، کلمه استعمالول او ویل) دشیطان دکارونو

لپاره دروازه * خلاصوي * . [مسلم روايت كړې].

نو پيغمبر ﷺ (په پورتنې حديث كې) په هر حال كې دگټورو كارونو په كولو سره، او له الله ﷻ نه مرستې غوښتلو سره، امر وكړ، او له عاجزه كيدلو او بي فائده ټنبلې كولو نه يې منع وكړه، او د تېرو شوو كارونو په هكله د الله ﷻ قضاء و قدر ته تسليميدلو توصيه يې وكړه.

او (پيغمبر ﷺ) كارونه په دوو برخو ووېشل: يو هغه كارونه دي چې دهغه په مكمل ډول لاس ته راوړلو، او يا دامكان تر حده پورې لاس ته راوړلو كې، او يا دهغه په ټولولو كې، او يا دهغه د ضرر كمولو كې بنده كولاى شي كوښښ او سعي وكړي، نو په دا قسم كارونو كې بنده خپل كوښښ او سعيه كوي او دخپل معبود الله ﷻ نه به په هغه كې مدد غواړي.

او بل هغه كارونه دي چې په هغه كې ددې څه امكان نه وي، نو داسې كارونو كې به بنده مطمئن او

(الله جَلَّالَهُ تَعَالَى ته) تسليم او راضي وي.

او بيله كوم شكه ددغه اصل مراعات (او دهغه مطابق عمل كول به) دپوره خوشحالي مينخ راتللو، او دپريشانيو او غمونو له مينخه وړلو لپاره لوی او موثر سبب وي.

فصل

[دالله ﷻ پير يادول او ذکر کول]

۵- دالله ﷻ زياته يادونه او ذکر کول دزړه داراموالی او اطمینان دلویو اسبابو نه دی، ځکه ذکر کول دزړه په اطمینان او دسینې دپراخوالي، او غم وپریشانی لیري کولو کې یو عجیب تاثیر لري، الله ﷻ فرمایي: ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ [الرعد: ۲۸ آیت]

ترجمه: باخبر اوسې چې دالله په يادولو سره زړونه مطمئن کېږي.

نو دالله ﷻ ذکر - د خپل خصوصیت په وجه، او ثواب ته دامید لرو په وجه - دهمدي مقصد په لاس ته راوړلو کې لوی اثر لري.

۶- او (بل لږي اسبابو نه) همدارنگه دالله ښکاره او پټ نعمتونه يادول دي، ځکه د(الله ﷻ) دنعمت پیژندل او دهغه يادولو سره الله ﷻ (له بنده) نه غم او پریشاني لیري کوي، او بنده هغه شکر ته تشویقوي، کوم چې

دلویو مرتبو او درجو نه شمیرل کېږي، که څه هم بنده د فقر* او مرض په حالت کې وي، او یا نور څه تکلیف سره مخ وي، نو کله چې د الله ﷻ هغه نعمتونه وشمیري چې ده ته یې ورکړيدي، او بیا دهغو تر مینځ او دهغه تکلیف تر مینځ مقایسه وکړي چې ده ته رسيدلی دی، نو و به گوري چې دا تکلیف د نعمتونو په مقابل کې هیڅ نسبت نلري.

بلکه بنده که په هغه مصیبتونو چې الله ﷻ دی په هغه مبتلا کړیدی، صبر وکړي او راضي او تسلیم شي، نو هغه به په ده باندي آسانه شي او تکلیف به یې پده باندي لږ شي. او د بنده تأمل او فکر دهغه په اجر او ثواب کې، او د الله ﷻ عبادت، او په هغه باندي صبر کول او راضي کیدل تر څه شیان خوږه وي، او دهغه خوږ اجر یې تریخ صبر ورنه هیروي.

۷- له ټولو نه گټور شیان پدې هکله* دهغه کار کول دي کوم ته چې پیغمبر ﷺ په صحیح حدیث کې

ارشاد* کړی او خلک* هڅولي دي، او فرمایلي يې دي: «انظروا إلى من هو أسفل منكم، ولا تنظروا إلى من هو فوقكم، فإنه أجدر أن لا تزدروا نعمة الله عليكم».

ترجمه: هغه چا ته وگوري چې له تاسو نه (په ژوند کي) کم او ټیټ وي، او هغه چا ته مه گوري چې له تاسو نه (په ژوند کي) پورته وي، او دا کار ددي لپاره ډیر غوره دی چې دهغه نعمتونو سپکاوی ونکړی چې تاسو ته الله په برخه کړي دي. [بخاري روايت کړیدی]

او دا ځکه چې که بنده نومړی اصل په پام کي ونيسي، نو وبه گوري چې له ډيرو خلگو نه په عافيت او نیکمرغي کي زيات دی، او زياته روزي* ور په برخه ده، په هر حالت کي چې وي، نو له همدي کبله يې پريشانې او غم او خپگان له مينځه ځي، او دا چې له خوشحالي او خوشبختي او دالله دنعمتونو نه له نورو زيات دا سړی برخمن دی، دا به يې نور هم زيات شي. او چې څومره بنده دالله ﷻ دظاهري او باطني،

ديني او دنيوي نعمتونو په هکله * زيات فکر * او تأمل * وکړي، نو وبه گوري چې الله ﷻ ډيري بښيگري * ورپه برخه کړي، او ډير تکليفونه او شرونه يې ځني دفع کړيدي، نو بيله کوم شکه دا (فکر او تأمل) به لده نه ډيري پریشانی او غمونه ليري کړي، او خوشحالي او نیکمرغي به ورته راوړي.

فصل

[د تیرو غمونو او تکلیفونو هیروول]

او له آینه خه ویره نه لرل]

۸- له هغو اسبابو نه چې خوشحالي راوړي، او غم وپريشاني له مينځه وړي بل هم دادی: چې دهغو اسبابو له مينځه وړولو کې سعي وکړي چې غمونه را پيدا کوي، او دهغو اسبابو په لاس ته راوړولو کې کوښښ وکړي چې دخوشحالی سبب گرځي، او دا چې تیر شوي تکلیفونه او غمونه به هیره وي، کوم چې له مينځه وړل یې ممکن ندي، او پدې پوهیدل چې خپل ذهن او فکر* په هغه سره مشغوله کول بې فائدي او نا ممکن کار، او حماقت* او لیونتوب دی، نو کوښښ به کوي چې خپل زړه او ذهن دداسې کارونو په باره کې له فکر کولو نه وساتي، او په آینه* کې لډي ویري نه چې فقر*، پریشانی، او یا غیر له هغه نه نور تکلیفونه چې گمان کوي ورته پښې به شي، لداسې تشویش* نه هغه

ليري وساتي.

نو بنده بايد پوه شي چې په آينده کې دخير او شر، او دده دخوښې کارونه، او دخوښې خلاف غمجن کارونه پېښيدل ټول مجهول او نامعلوم دي، او دا ټول دعزت او حکمت والا ذات الله ﷻ په لاس کې دي، او دبنده په لاس کې دهغه نه هيڅ نشته، مگر دا چې دخير دلاس ته راوړلو لپاره، او دشر دفع کولو لپاره يوازې خپل (توان* او وسعي* سره) کوښښ* وکړي، او پدې خبره پوه شي چې که خپل ذهن دآينده په باره کې له تشويش کولو نه وساتي، او په خپل خدای باندي دکارونو داصلاح په باره* کې توکل وکړي، او دزړه اطمینان يې په الله سره وي، نو کله چې داسې وکړي زړه به يې آرام او مطمئن شي، او کارونه به يې جوړ شي، او تشويش او غم به يې له مينځه لاړ شي.

۹- او دخپلې آيندې دجوړولو په باره کې له ټولو نه گټوره هغه دوعا ده چې پيغمبر ﷺ به کوله (او هغه

داده): «اللهم أصلح لي ديني الذي هو عصمة أمري، وأصلح لي دنياي التي فيها معاشي، وأصلح لي آخري التي إليها معادي، واجعل الحياة زيادةً لي في كل خير، والموت راحةً لي من كل شر».

ترجمه: ای الله ته ما ته زما دین اصلاح کړي په کوم کي چي زما دکار سموالی دی، او زما دنیا سمه کړي په کوم کي چي زما ژوند دی، او آخرت مي سم کړي و کوم ته چي زما بیرته ورتگ دی، ژوند مي د ټولو خپرونو دزیاتوالي سبب وگرځوي، او مرگ مي له هر شر نه دخوندي کیدلو سبب وگرځوي. [مسلم روایت کړی].

او همدارنگه دا دوعا: «اللهم رحمتك أرجو فلا تكلني إلى نفسي طرفة عين، وأصلح لي شأني كله، لا إله إلا أنت».

ترجمه: ای الله ستا درحمت په امید يم، نو دسترگي درپ په اندازه هم وخپل نفس ته مه سپاره، زما ټول

کارونه سم کړې، بيله تا نه بل دعبادت وړ* خدای نشته. [ابو داود په صحيح سند سره روايت کړی دی].

نو کله چې بنده دا دوعا په اخلاص، او دزره له کومې په ښه نيت سره ووايي، په کومه کې چې يې ددينې او دنيوي آينده* ښيگړه* ده، او دهغه د عملي کولو لپاره کوښښ وکړي، نو الله ﷻ به هغه څه ورلره ورکړي له کوم لپاره چې يې دوعا او طمع کړي وي، او دهغه لپاره يې عمل کړی وي، او غم او پريشانۍ به يې په خوشحالی او نیکمرغۍ سره بدل کړي.

فصل

[دمصیبت په وخت کې باید دهغه نه بدترین حالت په نظر کې

ونيسي او بیا یې دکمولو کوبښن وکړي]

۱۰ - دمصیبتونو په وخت کې دتشویش او غمونو کمولو له کتورو اسبابو نه بل دادی: چې دمصیبتونو دتأثیر په کمولو او سپکولو کې کوبښن* وکړي، او هغه داسې چې دمصیبت او تکلیف په وخت کې دهغه بدترین حالت په نظر کې ونيسي (او ځان ورته چمتو کړي)، او دهغه دمقاومت لپاره ملا وتړي، او بیا چې څومره ممکن وي په هماغه اندازه دي دکمولو کوبښن وکړي، نو پدې مقاومت او بهره مند کوبښن یې پریشانی او غمونه ورکيږي، او دهغه په عوض کې به دخیر په لاس ته راوړلو او دشر او ضرر دفع کولو کې څومره چې ورته آسانه وي هڅه* وکړي.

نو کله چې پري دویري حالات، او دمرضونو حالات، او فقر* راشي، او یا یې دخوښي هغه مختلف

شيان چې غواړي لاس ته يې راوړي، لاس ته رانشي، نو دا ټول کارونه به په ډير اطمینان او په پوره* زړه سره مني، بلکه ځان به لډي نه سختو تکلیفونو زغمولو* ته تیاروي*، ځکه د تکلیفونو زغملو ته ځان تیارول داسې تکلیفونه انسان ته آسانه کوي، او سختي ورباندې کموي، خصوصاً که خپل ځان دوسعي سره سم دهغه په دفع کولو کې مشغوله کړي، نو زړه به يې آرام شي، او په داسې مفید کار به بوخت شي چې دمصیبتونو په باره کې له فکر او اندیښني* کولو څخه به يې وساتي، او هغه ته به د تکلیفونو په مقابل کې دمقاومت کولو تازه طاقت ورکړي، او لډي (ټولو) سره به يې توکل او تکیه پر الله ﷻ باندې وي.

نو شک نشته چې دداسې کارونو لویه گټه د خوشحالی حاصلول او دسینې پراخوالی دی، علاوه* له هغه ثواب او اجر څخه چې بنده يې په دنیا او آخرت کې طمع او امید لري. او دا کار په تجربه سره ثابت

شويدی، او دهغو کسانو مثالونه ډير زيات دي چي دا کار يې تجربه کړيدی.

فصل

[دقوي زړه لرل، او له بيخايه

خيالاتو او افکارو نه انديبنه نکول]

۱۱- د زړه د سختو مرضونو، او همدارنگه د بدني مرضونو دغو علاجونو څخه يوه وسيله: دقوي زړه لرل او له بيخايه او غير حقيقي خيالاتو نه چې ناوړه افکار مينځ ته راوړي انديبنه نه کول دي؛ ځکه انسان چې کله خپلو خيالاتو ته تسليم شي، او زړه يې له ويرې راتللو نه، او په مرضونو اخته کيدلو نه، او يا نورو داسې شيانو نه لکه قهر، غضب، او له دردونکو حالاتو، او تکليفونو راتللو، او د مرغوبو* شيانو د لاسه ورکولو د تشويش نه متاثر شي، نو هغه به يې په داسې غمونو او انديبنو او روحي او جسمي مرضونو، او داعصابو له لاسه ورکولو سره مبتلا کړي چې دهغه بد آثار ټولو ته ښکاره او ظاهره دي.

۱۲- نو چې کله بنده په الله ﷻ باندي تکیه او

اعتماد او توکل وکړي، او بیخایه فکرونو، او بدو اندیښنو ته تسلیم نشي، او په الله باندي تکیه وکړي، او دفضل او رحمت امید یې ولري، نو لده نه به اندیښني او غمونه ليري شي، او له ډیرو جسمي او قلبي مرضونو نه به خلاص شي، او داسي دزړه قوت او خوشحالي او آرامي به ورته پیدا شي چې له هغه نه تعبیر کول به گرانه خبره وي.

خومره زیات روغتونونه* د وَهْمِي* او غیر حقيقي او فاسده خیالاتو او اندیښنو له مریضانو نه ډکي دي، او خومره زیات دقوي زړونو خاوندان دداسي حالاتو قرباني شوي دي، او دکمزوره زړونو خاوندان خو لا پریږده، او خومره زیات خلک دداسي حالاتو له وجهي په لیونتوب او بیعقلۍ مبتلا شويدي.

او روغ سپری هغه دی چې الله عَلَّامٌ ورته صحت او روغتیا ورکړي وي، او ددې توفیق یې ورکړی وي چې دزړه دقوت هغه گټور اسباب لاس ته راوړي، کوم چې

لده نه تشویشونه او اندیښنې دفع کوي، الله ﷻ فرمایي:

﴿وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ﴾ [الطلاق: ۳ آیت]

ترجمه: او څوک چې په الله ﷻ باندي توکل او تکیه وکړي، نو هغه ورلره بس او کافی دی. یعنی (الله ﷻ دانسان) د دنیا او آخرت د ټولو کارونو کولو لپاره بس او کافی دی.

نو څوک چې په الله ﷻ باندي توکل کوي، هغه به دداسې قوي زړه خاوند وي چې بیخایه افکار به پري تاثیر نه کوي، او نه به یې وهمونه او حوادث پریشانه کوي، ځکه هغه ښه پوهیږي چې پداسې کارونو سره اندیښنه کول او پریشانه کیدل د زړه دکمزوری، او دبیکخایه او غیر حقیقي ویري او ډار له وجهي څخه وي، او لږې سره دا ایمان لري چې الله ﷻ دهغه چا لپاره پوره او کافی دی چې په هغه باندي توکل او تکیه لري، نو په الله ﷻ یې پروسه او په وعده باندي یې زړه پوره* وي، نو له همدې وجهي نه یې غم او پریشاني له مینځه

ځي، او مشکل يې په آسانی او راحت، او غم يې په خوشحالی، او ويره يې په آرامی بدلېږي.

نو له الله ﷻ نه سوال کوو چې موږ ته په خپل فضل سره عافیت، دزړه قوت، ثبات*، او پوره توکل را په برخه کړي، دکوم خاوندانو ته چې الله ﷻ دتولو خيرونو ورکولو، او دتولو شر او تکلیف تمبولو* وعده کړیده.

فصل

[دوې غټې فائدي]

۱۳ - د پیغمبر ﷺ پدې فرمان کې چې فرمایي: «لا يَفْرَكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا خُلُقًا رَضِيَ مِنْهَا خُلُقًا آخِرًا».

ترجمه: یو مسلمان سړی دې یوه مسلمانې ښځه بده نه گڼي، که یې یو خوی خوښ نشي، نو بل خوی به یې خوښ شي.

پدې کې دوې فائدي دي:

اوله فائده:

پدې کې لارښودنه ده چې دښځې، قریب*، ملگري، کارگر، او هر هغه چا سره چې رابطه او اړیکې* لري، څرنگه معامله وکړي شي، او دا چې ښايي* خپل ځان ته دا قناعت ورکړې چې خامخا به په یو چا کې عیب او نقصان، او یا داسې خوی وي چې ستا نه خوښیږي، نو چې کله داسې یو شی وگورې، نو

دا له هغه محبت او مینې سره مقایسه کړه کومه چې ته یې باید دهغه سره درابطې او اړیکې په اساس له هغه سره په ټینګه ولري، او هغه ښه صفات، او نیک خاص او عام مقصدونه در پیاوړه کوم چې پده کې شته، او پدې توګه چې په عیبونو باندي سترګې پټې شي او نیک صفات په نظر کې ونیول شي، ملګرتیا او اړیکې دوام داره پاتې کېږي، او تا ته به په هغه کې پوره اطمینان او راحت حاصل شي.

دوهمه فائده:

د تشویش او اندېښنې له مینځه تلل، او (د زړه) صفا پاتې کیدل، او د فرضي او مستحبو حقوقو دوامداره پر ځای کول، او د دواړو طرفونو تر مینځ د اطمینان حاصلیدل.

او څوک چې د پیغمبر ﷺ پدې ارشاد او لارښودنه باندي عمل ونکړي، بلکه دهغه مخالف عمل وکړي، یعنی عیبونو ته وګوري او نیک صفتونه پټ کړي، نو

هغه به خامخا د تشویش سره مخامخ کيږي، او خامخا* به دده او دمقابل طرف تر مینځ محبت خراب شي، او ډیر هغه حقوق به بیخایه شي کوم چي ساتل یې په دواړو لازمي کار دی.

او ډیر دلور همت خاوندان شته چي دمصیبتونو دراتگ، او پریشانو په وخت کي خپلو ځانونو ته دصبر او اطمینان تلقین* ورکوي، خو دساده او آسانه کارونو په وجه بیا تشویش او اندیبنه کوي، او (دزره) صفائي یې له مینځه ځي، او دا ځکه چي دوی خپل ځانونه دلویو کارونو په مقابل کي چمتو کړي، او دوړو کارونو په مقابل کي یې هسي پریبښي دي، چي دا کار ددوی په ضرر تمام شوی، او ددوی آرامي یې له مینځه وړیده.

نو دعزم او ارادې خاوند خپل ځان دلویو او وړو کارونو (دواړو) په مقابل کي چمتو کوي، او له الله ﷻ نه دهغه لپاره دمدد او مرستي غوښتنه کوي، او دا سوال ځني کوي چي دسترگي درپ په اندازه یې هم خپل

نفس ته پري نږدي، نو پدې ډول به هغه ته واړه کارونه داسې آسانه شي، لکه څنگه چې لوی کارونه ورته آسانه وو، او همیشه به خاطر جمع او د آرام زړه خاوند وي.

فصل

[خپل لنډ ژوند بايد غمونو او

پريشانيو ته ونه سپارل شي]

۱۴- د عقل خاوند پدې ښه پوهيږي چې حقيقي ژوند يوازې د نیکمرغۍ او آرامۍ ژوند دی، او هغه هم ډير لنډ، نو هغه ته نه ښايي چې هغه په غم او اندېښنو سره نور هم لنډ کړي، ځکه دا د صحيح ژوند له مفهوم څخه خلاف کار دی، نو ډير کوبښښ به کوي چې د ژوند لويه برخه يې د غمونو او پريشانيو ښکار نشي. او پدې کې نیک او بد سړي په يو شانته دی، خو مومن ته ددې کار په تحقيق کې غټه برخه او ښه نصيب دی، او په هغه کې يې د دنيا او آخرت گټې دي.

۱۵- او کله چې ورته څه تکليف ورسېږي، او يا يې له رسيدلو نه ويره وي، نو دهغه دنيوي او ديني نعمتونو تر مينځ چې ورپه برخه دي، او دهغه تکليف تر مينځ چې ورته رسيدلی وي مقایسه وکړي، نو وبه

گوري چي دنعمتونو شمير ډير زيات دی، او ورته رسيدلي تکليفونه دهغه په مقابل کي هيڅ هم ندي. او همدارنگه که دهغه ضرر په مينځ کي چي له واقع کيدلو نه يي ويره لري، او دهغه نه په سلامتيا* کي دزياتو احتمالاتو تر مينځ مقايسه وکړي، نو پري به نږدي چي ضعيف او کمزوری احتمال په غټو او قوي احتمالاتو غالب شي، چي پدي توگه به يي غم او تشويش ليري شي، او بايد دمصيبت راتلو لپاره له ټولو نه لوی احتمال په نظر کي ونيسي، او هغه ته ځان چمتو کړي، او که واقع شي، نو دواقع شوی ضرر په ليري کولو او کمولو کي، او هغه چي لا ندي واقع شوی، او ددي احتمال وي چي واقع به شي، دهغه په دفع کولو کي کوښښ وکړي.

۱۶- او له مفيدو او گټورو کارونو څخه بل دادی:

کوم ضرر چي تا ته خلگ رسوي بالخصوص په بدو خبرو سره، نو هغه په حقيقت کي تا ته هيڅ ضرر نه

رسوي، بلکه هغوی ته ضرر دی، مگر تا ته به هله ضرر لري چي خپل ذهن دهغه په باره کي مشغوله کړې، او هغه ته اجازه ورکړي چي ستا احساساتو ته صدمه ورسوي، نو پدې صورت کي به تا ته هم ضرر رسوي، لکه څنگه چي يې خپلو خاوندانو ته رسوي، خو که ته هغه ته څه پام* او سوچ ونکړي، نو هيڅ ضرر به درنکړي.

۱۷- پوه شه چي ستا ژوند ستا دافکارو او خيالاتو تابع دی، که دي فکرونه او سوچونه په هغو کارونو کي وي چي تاته په دين يا دنيا کي نفع او فائده لري، نو ژوند به دي نيکمرغه او خوشحاله وي، او که داسي نه وي، نو نتيجه به يې هم ددي خلاف وي.

۱۸- دغم او پریشانی ددفع کولو بله ګټوره وسيله داده: چي خپل ځان ته قناعت ورکړي چي شکر او ثواب به يوازي له الله ﷻ څخه غواړې، نو چي کله لداسي چا سره بڼه وکړي چي هغه په تا حق لري او يا

هغه چې نه یې لري، نو ته پدې پوه شه چې ستا دغه معامله په حقیقت کې له الله ﷻ سره ده، نو نو چا سره چې دي ښه وکړه، دهغه د شکر امید مه لره، لکه څنګه چې الله ﷻ دخپلو خاصو بندګانو په باره کې داسې فرمایي: ﴿إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا﴾ [الإنسان: ۹ آیت]

ترجمه: موږ یوازې دالله ﷻ لپاره تاسو ته خواږه درکوو، له تاسو نه اداینه (بدله) او شکر (مننه) نه غواړو.

او دا کار خصوصاً داهل او عیال*، او له هغه چا سره چې قوي رابطه ورسره لري، معامله کولو کې زیات اهمیت لري، نو کله چې ته له هغوی نه کوم شر او تکلیف لیري کړې، نو دوی به هم په راحت شي او ته به هم آرام شي.

او داطمینان حاصلولو له اسبابو نه بل هم دادی: چې ښه کارونه دزړه له کومي او په شوق سره وشي، نه

په ټکلف* سره کوم چې ستا د تشویش سبب ګرځي، او له خیر نه دي به برخي کوي، ځکه چې کړه لاره دي انتخاب کړي ده، او د حکمت تقاضا داده چې د پريشانۍ کونکو کارونو نه خوشحالونکي کارونه لاس ته راوړې، او پدې توګه سره به دلذتونو خوند نور هم زیات شي، او پريشانۍ به له مینځه لاړي شي.

۱۹- مفید او ګټور کارونه خپلي مخي ته کښيږده او په عملي کولو کې يې کوښښ وکړه، او د ضرر کارونو ته نظر مه ګوه، تر څو د پريشانۍ او غم له اسبابو نه ځان وساتي، او له راحت او اطمینان نه کار واخله او خپله توجه ومهمو کارونو ته واړوه.

۲۰- له مفیدو کارونو څخه بل دادی: چې کارونه همدا اوس اجراء کړي، او دآینده کارونو ته ځان فارغه* کړي، ځکه کارونه که په خپل وخت کې ونشي نو نور پخواني کارونه به درته راټول شي، او آینه کارونه به هم ورسره یوځای شي، نو سرته رسول به يې سخت شي، خو که هر کار په خپل وخت کې وکړې، نو آینه کارونو لپاره به په ښه توګه د فکر کولو، او په قوت سره

د کار کولو وخت ولرې.

۲۱- او ښايي چې دمفيدو کارونو نه له ټولو نه مهم مهم کارونه اختيار کړي، او (خصوصاً) هغه کارونه انتخاب کړي چې ستا زړه ورته کيږي او شوق دي ورته زيات وي، ځکه که داسې نه وي نو دسترپا او ستومانی او انديښني سره به مخ شي. او بيا دنومرې کار په کولو کې له سالم فکر (ښه سوچ) او مشوري نه کار واخلمه، ځکه څوک چې مشوره کوي هغه نه پښيماڼه* کيږي. او کوم کار چې کول يې غواړي دهغه په باره کې ښه په غور او دقت سره فکر وکړه، که گټه او مصلحت دي پکښې وليد، او دکولو عزم او اراده دي وکړه، نو بيا په الله ﷻ توکل وکړه، په بې شکه چې الله توکل کونکي خوښوي.

والحمد لله رب العالمين.

وصلی الله تعالی علی سیدنا محمد وعلی آله وصحبه

وسلم.

دلجې داځلاف په صورت کي يوه معنی لرونکي کلمات چې په کتاب کي راغلي دي

کلمه	معنی
اړه	ارتباط، هکله
اړیکې	رشته، علاقه، رابطه
اداینه	عوض ورکول
آرزو	امید، طمع، توقع
آینده	مستقبل
ارشاد	رهنمائي، لارښوونه
استقامت	ثبات، ټیګوالی، استواري
اصول	اساسات، بنسټونه
اندینینه	سوچ، فکر
اندینیني	پریشاني، سوچونه
اهل و عیال	بنځي او بچي
آینده	راتلونکي زمانه، مستقبل

کلمه	معنی
پام	توجه
بنسټونه	اساسات، اصول
په باره	په حقله
برخمن	حصه دار، لرونکی
پوره	مطمئن
پیمانہ	اندازه، مقدار
تأمل	فکر، سوچ
تشویش	بیخایه سوچ، ناقراري
تصنيف	کتاب لیکنه، تالیف
تکلف	بيله شوقه، په زور سره
تلقین	نصیحت کونه، قناعت ورکول
تمبول	دفع کول، لیرې کول
توان	طاقت
تیارول	آماده کول، چمتو کول

کلمه	معنی
تیت والي	پريشانوالي، گله وږيدنه
ثبات	ثابت قدم والی، کلکوالی
جَدَّ وَجْهَد	کوښښ، هڅه کول
چلند	رفتار، گزاره، تعامل
خانگړتيا	خصوصیت، میزه
خني	وړ نه، له هغه نه
حماقت	بي عقلي
خامخا	خا ما خه
خپگان	خواشيني، اندیښنه
خښتن	خاوند، مالک
خلاصوي	کولاووي، بیرته کوي، پرانيزي
خلگ	خلق
خواشيني	خفگان، خوابدي

معنی	کلمه
وَر	دروازه
رزق، خوراک څښاک	روزي
شفاخانه، هسپتال	روغتون
جوړه، صلحه	روغه
برداشت کول، تحمل کول	زغمل
کوښښ، وسعه	سعي
بچ پاتي کيدل	سلامتيا
تشکر، شکريه، مننه	شکر
بايد، غوره ده	ښايي
ښه عمل، ښه صفت، ښه خوی	ښيگره
لوڅ، بربنډ	عاري
سر بیره له هغه، سوا له هغه	علاوه له هغه
بيکار	فارغه

معنی	کلمه
غریبي	فقر
سوچ، انديښنه	فکر
خپل، دوست، رشته دار	قريب
مفيد	ګټور
طرز العمل، طريقه	ګړنلاره
ګوشش، هڅه	ګوښښ
لياري	لاري
دخوښي شيان، محبوب شيان	مرغوب شيان
آينده	مستقبل
فائده ناک	مفيد
تیار، آماده	مهيا
پېچلې، پرته	نغښتي
ښه، غوره	نيک

معنی	کلمه
کورښښ	هڅه
باره کې، حقله	هکله
لائق، مستحق	وړ
طاقت، قدرت	وسعه
پېښه، حادثه	واقعہ
غیر واقعي، خیالي	وهمي

د موضوعاتو فهرست

موضوع	صفحه
وړاندښت.....	۱
دمصنف سریزه.....	۶
فصل: د نیکمرغه ژوند لاس ته راوړلو غوره وسائل.....	۸
فصل: [دکتور عمل او علم لاس ته راوړل].....	۲۰
فصل: [دالله ﷻ ډیر یادول او ذکر کول].....	۲۶
فصل: [د تیرو غمونو او تکلیفونو هیرو، او له آینه څخه ویره	
نه لرل].....	۳۰
فصل: [دمصیبت په وخت کې باید دهغه نه بدترین حالت په	
نظر کې ونیسي او بیا یې دکمولو کوبښن وکړي].....	۳۴
فصل: [دقوي زړه لرل، او له بیخایه خیالاتو او افکارو نه	
اندښنه نکول].....	۳۷
فصل: [دوې غټې فاندې].....	۴۱

- فصل: [خپل لند ژوند باید غمونو او پریشانیو ته ونه سپارل شي] ٤٥
- دلجې داخلاف په صورت کې یوه معنی لرونکې کلمات چې په کتاب کې راغلي دي ٥١
- د موضوعاتو فهرست ٥٧

الوسائل المفيدة للحياة السعيدة

تأليف
الشيخ عبد الرحمن بن ناصر السعدي
رَحِمَهُ اللهُ تَعَالَى

بلغة «البشتو»

ترجمة
عبد النافع زلاله

وَاللَّهُ الْمَطْبُوعَاتِ الْبَحْثِ الْعِلْمِيِّ
وَزَاةِ الشُّؤْنِ الْإِسْلَامِيَّةِ الدَّعْوَةِ وَالْإِسْتِثْنَاءِ
الْمَلِكِيِّ فِي الْعَرَبِيَّةِ السُّجُودِيَّةِ